

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Farîma Sava cu avocatul Secui Silvia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Farîma Sava XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 24.04.2019 – 15.07.2019
instanța de apel: 06.08.2019 – 08.10.2019
instanța de recurs: 05.12.2019 – 04.03.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorie Strășeni (sediul Călărași) din 15 iulie 2019, *examinând cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Farîma Sava a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată prin sentința Judecătoriei Călărași din 02 octombrie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 1 (una) lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că: Farîma Sava, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, la data de 02.04.2019, aproximativ la ora 07:45, conducând mijlocul de transport-motocicletă de model MT-10 cu n/î XXXXX în apropierea intrării în sat. Țibirica, r-nul Călărași, încalcând prevederile punctului 14 lit. (a) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin HG Republicii Moldova nr. 375 din 13.05.2009, conform căruia *„conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, se află sub influența preparatelor medicamentoase, care conduc la reducerea reacției, este bolnav, traumat sau se află într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”*, a fost stopat de angajații poliției de patrulare și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, la solicitarea inspectorilor, a fost supus testării alcooscopice, în rezultatul căreia la conducătorul Farîma Sava s-a stabilit o concentrație de

alcool în aerul expirat de 0,70 mg/l, ceea ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, inculpatul Farîma Sava XXXXX a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Farîma Sava, prin care a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executarea separată a sentințelor de condamnare, considerând că pedeapsa aplicată este disproporționat de aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, apelul inculpatului Farîma Sava, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut fapta, circumstanțele cauzei și vinovăția inculpatului.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a notat că prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea acesteia, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii - că este mai puțin gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Călărași din 02 octombrie 2015, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, iar în baza art. 90 Cod pena, dispunându-se suspendarea condiționată a executării pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Prin urmare, inculpatul având antecedente penale nestinse a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanța de apel a concluzionat că Farîma Sava, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe cale infracționalității, pedeapsa închisorii, cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune, aplicată anterior nu a avut efectul scontat și în astfel de împrejurări prima instanță corect a concluzionat oportunitatea aplicării pedepsei cu închisoare, or, în cazul dat o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate nu-și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Cu referire la solicitările apelantului de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, în temeiul cărora urmează a-i aplica o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore, instanța de apel le-a respins întrucât nu sunt aplicabile speței, nefiind stabilite careva circumstanțe excepționale.

La fel instanța de apel a menționat că infracțiunea din speță a fost comisă în interiorului termenului de probațiune stabilit prin sentința anterioară, astfel, pedeapsa în cazul dat a fost corect aplicată prin cumul de sentințe.

Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei

și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că argumentele apelantului de a-i aplica o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate sunt nefondate, întrucât anterior o asemenea pedeapsă nu a fost respectată.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată în termen cu recurs ordinar de către inculpatul Farîma Sava cu avocatul Secui Silvia, prin care au solicitat casarea totală a deciziei, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore, cu executarea separată a sentințelor de condamnare.

Recurenții au menționat că în termenul de probațiune inculpatul a respectat condițiile impuse, și astfel solicită să-i fie acordată încă o șansă întrucât mama acestuia este în etate și are nevoie de îngrijire, concomitent considerând că în speță urmează a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procuror, pledând pentru inadmisibilitatea ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar din speță în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar la rândul său art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din analiza recursului ordinar declarat de către partea apărării, Colegiul penal nu a stabilit că recurenții ar fi indicat în mod expres în text vreun temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitările recurenților fiind motivate sub aspectul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel că acestea se încadrează, de fapt, în temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: *au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, deși aceleași argumente au fost invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus în mod argumentat, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele atenuante și agravante.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*, a cărui sancțiune prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Colegiul penal constată că instanța de apel a conchis în mod corect că la aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, prima instanță a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat prin sentința Judecătorei Călărași din 02 octombrie 2015, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, ia fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, iar în baza art. 90 Cod penal, dispunându-se suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Inculpatul având antecedente penale nestinse a comis din nou o infracțiune, cu intenție, fapt care denotă că Farîma Sava, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe cale infracționalității, pedeapsa închisorii, cu suspendarea executării pe o perioadă de probațiune, aplicată anterior nu a avut efectul scontat și în astfel de împrejurări prima instanță corect a concluzionat oportunitatea aplicării pedepsei cu închisoare.

Cu referire la solicitările de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, în temeiul cărora urmează a-i aplica o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 ore, Colegiul penal le consideră neîntemeiate întrucât în speță nu au fost stabilite circumstanțe excepționale.

Totodată, Colegiul atestă că instanța de apel corect a statuat, că pedeapsa a fost stabilită de către prima instanță, ținând cont de faptul că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Codul de procedura penală, prin urmare, inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei cu o treime a limitelor de pedeapsă.

Astfel că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere prin contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor pedepsei penale.

Colegiul penal consideră corecte concluziile instanțelor de fond privind aplicarea pedepsei cu închisoare, iar solicitările recurenților privind aplicarea unei pedepse mai blânde, nu sunt pe măsură să determine necesitatea aplicării unei alte pedepse întrucât însăși acțiunile intenționate a inculpatului demonstrează lipsa conștientizării gravității faptelor sale și consecințelor survenite.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanțele de fond în mod întemeiat au considerat că în speță nu este posibilă dispunerea suspendării executării pedepsei cu închisoare, deoarece nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului Farîma Sava, or, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale relevante și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță determinante pentru stabilirea pedepsei.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Farîma Sava pentru infracțiunea comisă prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este

una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Farîma Sava cu avocatul Secui Silvia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Farîma Sava XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **08 mai 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor